

Idézzük fel közösen a 25 évet!

Emlékezzünk vissza az Aradi Vértanúk megemlékezésekre

főhajtás az Aradi Vértanúk kopjafa előtt Szenttamásy Katalin és Speciár Attila, 2007

Megemlékezés az Orlay utcai hősök falánál, 2013

Kiss Török Ildikó és Varga Vilmos Nagyváradi színészek, 2004

Városháza Díszterme Kecskés Együttes, 2009

Kiss Ernő emléktábla, Budapest XV. kerület, Kiss Ernő utca

Városháza díszterme: örmény vértanúk emlékhely, 2004

Városháza Díszterme Domonkos Béla szobrászművész Aradi Vértanúk kiállítása, 2004

Városháza Díszterme Aradi Vértanúk megemlékezés, 2006

Lázár Vilmos emlékhely Nagybecskerek Nepomuki Szent János Római Katolikus Plébánia

Bánffy György színművész előadása a Városháza Dísztermében, 2007

Kátainé Szilvai Ingrid ének és zongoraművész, 2015

Heim Pál koszorút helyez az Orlay utcai örmény hősök emléktáblájára

dr. Kedves Gyula hadtörténész, 2009

dr. Katona Tamás történész a XV. kerületben, 2011

dr. Hermann Róbert történész, 2018

Sipozné Kecskeméthy Klára hadtörténész, 2016

Eleméri templom Kiss Ernő sírjánál koszorúz dr. Issekutz Sarolta, 2009

Vártán és Ákos atya megemlékezése az Orlay utcai kereszteskőnél

Zsigmond Benedek és énekkara

Aradi Vértanúk Emlékmű előtt a Kiss Ernő rokonok, 2005

dr. Issekutz Sarolta elnök

Vörösváry Márton hegedűművész, 2015

Mesés mézes: a marlenka

Talán nincs még egy sütemény, ami a teljes ismeretlenségből ilyen rövid idő alatt lett annyira népszerű, mint ez a mézes-diós finomság, a titokzatos nevű marlenka. Tömény, édes, puha, illatos, karamelles... Marlenka-mese és -recept!

Ma már szinte minden kávézóban és étteremben helyet követel magának, sokan otthon is készítik a soklapos mézes-diós sütit, a mesés marlenkát. Bár az eredeti recept régi, a marlenka csodás felbukkanása csupán néhány éves. Csehországból indult útjára, mégis egy régi örmény receptről van szó. Történt ugyanis, hogy az itt letelepedő örmény nemzetiségű *Gevorg Avetisjan* a család egyik kedvenc süti-jével lepte meg először csak ismerőseit és barátait, de a mézes krémesnek akkora sikere volt, hogy hamarosan a környékbeli kávézóknak is készítenie és szállítania kellett a sütiből, amit édesanyja és testvére neve nyomán marlenkának nevezett el.

Nem sokkal később, 2003-ban döntött úgy ez az igen ügyes *Gevorg*, hogy professzionálisabb alapokra emeli a vállal-

kozást: ekkor nyitotta meg első üzemét, mindössze 4 alkalmazottal, de a sikert jól mutatja, hogy 2005-ben már új, nagyobb üzemet kellett nyitnia, ahol már 85 ember foglalkozkodott a marlenkával, és a népszerűség csak akkor kezdődött... A termékek köre jócskán bővült, mindenféle mézes torták, tekercesek, golyók és falatkák születtek, a legtöbbször pedig már 35 országba szállítanak is. A gyár látogatható is, az édesszájúaknak a legfinomabb kóstolásos kirándulás lehet...

A marlenka sikere egyébként a tiszta és jó alapanyagoknak köszönhető, *Avetisjan* úr szerint se tartósítót, se adalékot nem tartalmaz, és különlegessége, hogy sűrített tejből készül hozzá a karamell. Bár az eredeti recept titkos, azért nagyon hasonló mi is készíthetünk otthon!

